

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jaroslava Buriana a soudkyň JUDr. Hany Příhodové a JUDr. Ivany Novotné ve věci žalobce **Vodovod Pomoraví**, svazek obcí, Okružní 880, Kostelec na Hané, IČ 47921129, zastoupeného JUDr. Dagmar Unarovou, advokátkou se sídlem v Olomouci, Horní Lán 1310/10A, proti žalovanému **Obec Přemyslovice**, se sídlem v Přemyslovičích č. 281, PSČ 798 51, IČ 00288683, zastoupenému JUDr. Martinou Hrbatovou, advokátkou se sídlem v Prostějově, Karlov 6, o zaplacení částky 2.108.800,-Kč s příslušenstvím, o odvolání žalobce proti rozsudku Okresního soudu v Prostějově ze dne 10.6.2010 č.j. 5 C 97/2008-396,

t a k t o :

Rozsudek soudu I. stupně **se mění** takto:

I. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci částku 2.108.800,- Kč s ročním úrokem z prodlení z částky 1.054.000,- Kč ve výši 9 % za dobu od 31.10.2006 do 31.12.2006, ve výši 9,5 % za dobu od 1.1.2007 do 30.6.2007, ve výši 9,75 % za dobu od 1.7.2007 do 30.10.2007, dále s ročním úrokem z prodlení ve výši 9,75 % z částky 2.108.000,- Kč za dobu od 31.10.2007 do 31.12.2007, a dále od 1.1.2008 až do zaplacení s ročním úrokem z prodlení z částky 2.108.000,- Kč ve výši, která v každém jednotlivém kalendářním pololetí trvání prodlení odpovídá v procentech součtu čísla 7 a výše limitní sazby pro dvoutýdenní repo operace České národní banky vyhlášené ve Věstníku České národní banky a platné vždy k prvnímu dni příslušného kalendářního pololetí, to vše do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

II. Žalovaný je povinen nahradit žalobci náklady řízení před soudy obou stupňů v částce 361.632,-Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám JUDr. Dagmar Unarové, advokátky se sídlem v Olomouci, Horní lán 1310/10A.

O d ů v o d n ě n í

V záhlaví označeným rozsudkem zamítl soud I. stupně žalobu, kterou se žalobce domáhal po žalovaném zaplacení částky 2.108.800,-Kč s úrokem z prodlení, jak je dále ve výroku rozsudku soudu I. stupně specifikován (výrok I.), a stanovil žalobci povinnost nahradit žalovanému náklady řízení v rozsahu 100 procent s tím, že jejich výše bude určena samostatným rozhodnutím, a to do tří dnů od právní moci rozhodnutí o výši náhrady nákladů řízení k rukám právní zástupkyně žalovaného (výrok II.). Své zamítavé rozhodnutí odůvodnil soud I. stupně závěrem, že žalovaná částka představující zálohu na členský podíl na investiční výstavbu žalobce, je zálohou za roky 2006 a 2007, tedy za dobu, kdy žalovaný už vyjádřil svou neochotu ve svazku u žalobce setrvat, resp. za dobu, kdy už nebyl jeho členem, neboť jeho členství bylo ukončeno k 1.1.2006. Není tedy jeho povinností žalovanou částku žalobci zaplatit. Rozhodnutí o nákladech řízení odůvodnil soud I. stupně ustanovením § 142 odst. 1 o.s.ř. s tím, že jejich konkrétní výši určí samostatným rozhodnutím.

Proti tomuto rozsudku se odvolal žalobce, který s ním nesouhlasil a vytkl soudu I. stupně, že jeho rozhodnutí spočívá na nesprávném právním posouzení věci. Poukázal především na usnesení 14. valné hromady ze dne 29.11.2005, jímž byla žalovanému uložena povinnost zaplatit žalobci v případě ukončení členství v rámci finančního vypořádání na investičních podílech částku 9.967.600,-Kč v postupných ročních splátkách splatných vždy k 30.10. příslušného roku, a dále na ustanovení stanov žalobce o povinnostech člena svazku a o vystoupení člena ze svazku. Zdůraznil, že povinnost uhradit částku stanovenou valnou hromadou byla žalovanému uložena v době, kdy jeho členství ve svazku prokazatelně trvalo, a k ukončení členství žalovaného ve svazku nedošlo, neboť žalovaný neměl splněny všechny své závazky vůči svazku. Uvedl dále, že ukončení členství ve svazku se řídí zněním stanov a nikoli výrazem ochoty či neochoty člena ve svazku setrvat. Žalobce proto navrhl, aby odvolací soud rozsudek soudu I. stupně změnil tak, že žalobě v celém rozsahu vyhová.

Ve svém písemném vyjádření k odvolání žalobce žalovaný uvedl, že soud I. stupně zjistil zcela správně a v potřebném rozsahu skutkový stav a vyvodil z něj také zcela správné právní závěry. Zdůraznil, že členství žalovaného u žalobce bylo členstvím dobrovolným a jeho zánik nelze vázat na jakékoli podmínky, tím spíše ne na podmínku zaplacení členských investičních podílů za období, kdy již nebyl členem. Žalovaný proto navrhl, aby odvolací soud rozsudek soudu I. stupně jako věcně správný potvrdil.

Krajský soud v Brně jako soud odvolací posoudil odvolání žalobce jako včasné, podané osobou k tomu oprávněnou, jako přípustné a řádné (ust. § 204 odst. 1 ve spojení s ust. § 201, ust. § 202 odst. 2 á contrario a ust. § 205 odst. 1 a 2 téhož zákona). Odvolací důvody, které žalobce uplatnil ve svém odvolání, lze podle názoru odvolacího soudu podřadit pod ust. § 205 odst. 2 písm. e) a g) o.s.ř., tedy, že soud I. stupně dospěl na základě provedených důkazů k nesprávným skutkovým zjištěním a jeho rozhodnutí spočívá na nesprávném právním posouzení věci. Skutečnosti zakládající odvolací důvod ve smyslu ust. § 205 odst. 2 písm. a) o.s.ř., které odvolací soud zkoumá z úřední povinnosti, nebyly žalobcem v jeho odvolání tvrzeny a odvolací soud je ze spisu ani nezjistil. Z podnětu takto podaného odvolání žalobce přezkoumal odvolací soud rozsudek soudu I. stupně v celém jeho rozsahu, jakož i

řízení, které jeho vydání předcházelo, zopakoval dokazování některými listinami ve spise založenými a poté dospěl k závěru, že odvolání žalobce je důvodné.

Z obsahu předloženého spisu odvolací soud zjistil, že se žalobce domáhá po žalovaném zaplacení částky 2.108.800,-Kč s příslušenstvím jako dvou splátek po 1.054.400,-Kč na zálohový podíl žalovaného jako člena žalobce na investiční výstavbu splatné kde dni 30.10.2006 a 30.10.2007. Žalovaný jednak zpochybnil vznik svého členství u žalobce, zpochybnil rovněž právní subjektivitu žalobce, a zdůraznil, že i kdyby členem žalobce byl, své členství řádně ke dni 1.1.2006 ukončil, a že žalobcem požadovaná částka byla vypočtena naprosto nesprávně, neboť žalobci nic nedluží.

Z důkazů ve věci provedených vzal odvolací soud shodně se soudem I. stupně za prokázáno, že žalobce vznikl jako svazek obcí za účelem zabezpečení realizace výstavby vodovodního systému z vodních zdrojů Mohelnické brázdy do obcí okresů Šumperk, Olomouc a Prostějov a následného zásobení těchto obcí vodou. Je zájmovým sdružením s právní subjektivitou, neboť byl dne 31.8.1993 řádně zaregistrován v registru sdružení vedeném u bývalého Okresního úřadu v Prostějově. Stejně tak se odvolací soud ztotožnil se závěrem soudu I. stupně, že žalovaný se stal členem žalobce (dále jen svazku), neboť zastupitelstvo žalovaného jeho vstup do svazku projednalo a schválilo dne 8.července 1993. K otázce právní subjektivity žalobce i k otázce vzniku členství žalovaného ve svazku odkazuje odvolací soud v dalším pro stručnost na zcela správné odůvodnění rozsudku soudu I. stupně, s nímž se ztotožnil.

Dále odvolací soud zjistil, jak vyplývá z předložených stanov svazku ze dne 21.6.2005 ve znění jejich změn schválených 14. valnou hromadou svazku dne 29.11.2005, že členové svazku jsou mimo jiné povinni splatit roční zálohu na členský podíl na investiční výstavbu ve výši a lhůtě stanovené valnou hromadou svazku (článek 3 bod 3.3 písm. d) stanov) a že obec může ze svazku vystoupit písemným oznámením učiněným představenstvu svazku, že svazku vystupuje. Písemné oznámení musí být podáno nejpozději do 30.6. kalendářního roku. Členství pak skončí k 1.1. následujícího roku v případě, že vystupující obec má uhrazeny všechny své závazky vůči svazku. Není-li splněna tato podmínka, skončí členství posledním dnem v měsíci, kdy byly závazky vystupující obce zcela uhrazeny. Valná hromada svazku může odsouhlasit ukončení členství i v případě, kdy namísto úhrady závazků bude s vystupující obcí uzavřena smlouva o uznání závazků co do důvodu a výše (včetně příslušenství) a o způsobu termínu jejich vypořádání (článek 3 bod 3.7. stanov). Z usnesení 14. valné hromady svazku ze dne 29.11.2005 odvolací soud dále zjistil, že valná hromada jako nejvyšší orgán svazku schválila závazek žalovaného zaplatit svazku v případě platného ukončení členství částku 9.967.600,-Kč jako nesplacený zůstatek podílu na nákladech příslušné části vodovodu svazku s tím, že mu stanovila termíny splatnosti jednotlivých splátek, na něž byla tato částka rozdělena, přičemž první splátka ve výši 1.054.000,-Kč byla splatná do 30.10.2006 a druhá splátka v téže výši do 30.10.2007. Mezi účastníky nebylo sporu o tom, že žalovaný tyto dvě splátky nezaplatil, což žalovaný zdůvodňoval tím, že nebyly vypočteny správně a navíc se týkají období, kdy již nebyl členem svazku.

Je dále nesporné, jak odvolací soud ze spisu zjistil, že žalovaný oznámil představenstvu svazku dopisem ze dne 29.6.2005 doručeným dne 30.6.2005, že ze svazku vystupuje. Sporná však zůstala mezi účastníky otázka, zda došlo k ukončení členství žalovaného ve svazku k 1.1. následujícího roku a zda tedy žalovaný má vůči svazku splněny všechny své závazky.

K posouzení této otázky bylo zapotřebí zjistit, zda jsou splněny podmínky pro ukončení členství žalovaného ve svazku, jak vyplývají z výše citovaného ustanovení stanov svazku. Jak již bylo uvedeno, je nesporné, že žalovaný řádně oznámil představenstvu svazku, že ze svazku vystupuje. Splnil tedy zcela nepochybně první podmínku vyplývající z článku 3 bod 3.7. stanov svazku. Další podmínkou ukončení členství ve svazku je splnění všech závazků žalovaného vůči svazku. A právě posouzení této otázky je v předmětné věci zásadní.

Soud I. stupně uzavřel, že zálohy na členský podíl na investiční výstavbu svazku, které jsou předmětem tohoto sporu, se týkají období roků 2006 a 2007, tedy doby, kdy žalovaný již nebyl členem svazku, neboť jeho členství bylo ukončeno ke dni 1.1.2006. K otázce splnění všech závazků žalovaného vůči svazku se soud I. stupně nevyjádřil. Uvedenému závěru o skončení členství žalovaného ve svazku však odvolací soud nepřisvědčil, neboť žalovaný ke dni 1.1. 2006 nesplnil výše uvedený závazek schválený a stanovený valnou hromadou svazku dne 29.11.2005 a nesplnil jej dosud, jak sám připustil. K ukončení jeho členství ve svazku tak nemohlo dojít, neboť vůči svazku nemá uhrazeny všechny své závazky a nenastal ani jeden z dalších případů, jak jsou dále uvedeny v článku 3 bod 3.7. stanov svazku. Pak ovšem je žalovaný povinen i nadále plnit své členské povinnosti, jak vyplývají zejména z článku 3 bod 3.3. písm. d) stanov svazku, tedy mimo jiné platit roční zálohy na členský podíl na investiční výstavbu svazku.

K namítanému zpochybnění výše žalované částky a způsobu jejího výpočtu odvolací soud uvádí, že byla stanovena usnesením 14. valné hromady ze dne 29.11.2005 jako nejvyššího orgánu žalobce, přičemž výpočtový klíč pro stanovení členských podílů členů svazku a tedy i žalovaného byl stanoven a schválen valnou hromadou v souladu se stanovami žalobce ze dne 21.6.2005 ve znění jejich změn schválených na této 14. valné hromadě, jak vyplývá z jejího usnesení. Nutno ještě dodat, že zákonná úprava sdružení právnických osob, jímž žalobce nepochybně je, neumožňuje soudu přezkoumávat správnost rozhodnutí příslušných orgánů sdružení, jak je tomu u sdružení fyzických osob ve smyslu zákona č. 83/1990 Sb. o sdružování občanů.

Je zřejmé, že odvolací důvody uplatněné žalobcem v jeho odvolání jsou v předmětné věci dány, neboť soud I. stupně nerozhodl správně, pokud předmětnou žalobu zamítl. Odvolací soud proto ve smyslu ust. § 220 o.s.ř. změnil odvoláním napadený rozsudek soudu I. stupně tak, že žalobě vyhověl a žalovaného zavázal k povinnosti zaplatit žalobci žalovanou částku, a to i s požadovaným příslušenstvím, jímž je úrok z prodlení, neboť žalovaný je vůči žalobci v prodlení s úhradou svého peněžitého dluhu (ust. § 517 odst. 2 občanského zákoníku). Výše úroku z prodlení pak odpovídá ustanovení § 1 nařízení vlády č. 142/1994 Sb. v platném znění.

Protože odvolací soud změnil rozsudek soudu I. stupně ve věci samé, rozhodl rovněž nově o nákladech řízení (ust. § 224 odst. 2 o.s.ř.). V řízení před soudem I. stupně byl žalobce zcela úspěšný, žalovaný mu proto musí podle ust. § 142 odst. 1 o.s.ř. nahradit náklady řízení. Náklady řízení žalobce jsou tvořeny jeho náklady spojenými s právním zastoupením, přičemž s ohledem na výši předmětu sporu činí sazba odměny za zastupování částku 79.480,- Kč (ust. § 3 odst. 1 bod 5 vyhl.č. 484/2000Sb. ve znění účinném do 29.2.2012). Žalobci dále náleží paušální náhrada hotových výloh za 4 úkony právní služby po 300,-Kč (ust. §13 odst. 3 vyhl.č. 177/1996 Sb. v platném znění). Jelikož advokátka žalobce doložila, že je plátcem DPH, je zapotřebí navýšit takto zjištěné náklady právního zastoupení o 20 % DPH (ust. § 137 odst. 3 o.s.ř), které tak činí 96.816,-Kč. K tomu žalobci náleží náhrada zaplaceného soudního

poplatku z žaloby ve výši 84.360,-Kč, takže celkové náklady řízení žalobce před soudem I. stupně činí 181.176,-Kč.

Jelikož byl žalobce úspěšný i v odvolacím řízení, je povinností žalovaného nahradit mu rovněž náklady odvolacího řízení (ust. § 224 odst. 1 o.s.ř. a § 142 odst. 1 téhož zákona). Náklady odvolacího řízení žalobce jsou tvořeny jeho náklady spojenými s právním zastoupením, přičemž sazba výše odměny za zastoupení představuje i v odvolacím řízení částku 79.480,-Kč. K tomu žalobci náleží paušální náhrada hotových výloh za 2 úkony právní služby po 300,-Kč, náklady právního zastoupení v odvolacím řízení tedy činí 80.080,-Kč a spolu s 20 % DPH 96.096,-Kč. Žalobci náleží i náhrada zaplaceného soudního poplatku z odvolání ve výši 84.360,-Kč, celkové náklady odvolacího řízení žalobce tedy představují částku 180.456,-Kč, když dalších případných nákladů odvolacího řízení se žalobce výslovně vzdal. Spolu s prvostupňovými náklady řízení ve výši 181.176,-Kč činí celkové náklady řízení žalobce před soudy obou stupňů 361.632,-Kč. Zaplacení této částky tedy odvolací soud zavázal ve věci neúspěšného žalovaného tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozsudku, přičemž lhůta ke splnění uložené povinnosti a platební místo jsou odůvodněny ustanoveními § 160 odst. 1 o.s.ř a § 149 odst. 1 téhož zákona.

*P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **není** odvolání přípustné.*

*Proti tomuto rozsudku **je** přípustné dovolání, které lze podat k Nejvyššímu soudu České republiky ve lhůtě do dvou měsíců od doručení rozhodnutí odvolacího soudu prostřednictvím Okresního soudu v Prostějově.*

*Nesplní-li povinná strana dobrovolně a včas to, co jí ukládá toto vykonatelné rozhodnutí, **může** se oprávněná strana domáhat jeho splnění návrhem na výkon rozhodnutí.*

V Brně dne 6. března 2012

Za správnost vyhotovení:
Jarmila Vilkusová

JUDr. Jaroslav Burian, v.r.
předseda senátu